

ordentlig behandling, men at den også skal bidrage med det, som den nu engang skal bidrage med, og det var jo nogle helt andre toner, jeg hørte fra hr. Kim Behnke. Og med mit kendskab til fru Kirsten Jacobsen og den finansielle sektor, hvor man jo siger, at sprinkleranlægget stadig væk går i gang, når hun går forbi, havde jeg faktisk forventet, at vi ville have fået et tilsagn om, at det her selvfølgelig skulle løses i fællesskab.

Jeg havde faktisk en forventning om, at lige nøjagtig Fremskridtspartiet med fru Kirsten Jacobsen ville være mest immunt over for en usaglig forsikringslobbyvirksomhed. Og jeg mener, at man altid skal lytte til saglige argumenter, uanset om de kommer fra den ene eller den anden, og jeg har i øvrigt ikke hørt noget stort skrig fra forsikringsbranchen.

Hr. Flemming Kofod-Svendsen var inde på spørgsmålet, om vi skal behandle livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber ens, og det synes jeg også vi skal bruge kræfter på i udvalget, men jeg mener at kunne dokumentere, at problemstillingen principielt er fuldstændig ens. Og hvad enten vi snakker om livsforsikringsselskaber eller vi snakker om skadesforsikringsselskaber, har vi – i fællesskab, tror jeg – én indgang til det her: at de skal have fradrag for alle deres udgifter, men kun én gang, for det er den samme problemstilling.

Og hr. Flemming Kofod-Svendsen havde også et spørgsmål vedrørende diskussionen om, hvor vi skal trække strengen med hensyn til, at nogle har scoret kassen og andre ikke, og dertil kan jeg sige, at hvis vi begynder at flytte den streg, som jeg mener er trukket med omhu og i fuld overensstemmelse med de principper, som vi normalt arbejder for, også når vi laver skattelovgivning, så lukker vi ikke bare op for, at nogle nye kan score kassen uberettiget, men vil givet også smide en ganske stor pose penge i nakken på dem, som allerede har scoret kassen med et nicifret millionbeløb – nå ja, det blev vist ikke nicifret, men i hvert fald skal der ni cifre på, når man skal have opgjort det samlede beløb, men hvis man skal have de seks cifre bagefter, bliver det vist for stort et tal, og så tror jeg ikke, vi har bruttonationalprodukt til det.

Men med de bemærkninger vil jeg godt takke for, at jeg i hvert fald har hørt en meget betydelig åbenhed hos næsten alle partier til at finde en løsning på det her, og som sagt er det min anbefaling at bruge pengene til at nedbringe gælden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om anvendelse af provenuet fra loven om afgift på vækstoffremmere til forbedring af dyrevelfærd og fødevarekvalitet.

Af Kristen Touborg (SF) og Aage Frandsen (SF). (FremSAT 15/4 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Første næstformand (Birte Weiss):

Skatteministeren taler på fødevareministerens vegne.

Fødevareministeren (Ole Stavvad, fg.):

Når lovforslaget kommer ind her midt i en stribe af skatteforslag, så hænger det – som jeg har fået det oplyst – sammen med, at man i første omgang overvejede at sende forslaget i Folketingets Skatteudvalg. Og jeg er glad for, at jeg forstår, at indstillingen nu er, at det skal i Fødevareudvalget, for det ville jo være en meget vidtrækkende praksis, hvis ethvert forslag, der bliver finansieret af indtægter, som vi skaffer gennem vores lovgivning i Skatteministeriet, også skulle behandles som skatteministeriets forslag og behandles i Skatteudvalget, og der ville ikke være meget tilbage til de resterende ministre.

Men jeg har lovet på vegne af fødevareministeren at gøre nogle få bemærkninger og sige, at der ligger en række positive overvejelser i det forslag, som er fremsat af SF, men at vi stærkt vil anbefale at nå til enighed om ikke at opbyg-